

Dosarul nr. 2ra-291/22
2-19101673-01-2ra-02032022

Prima instanță: (Judecătoria Chișinău, sediul Centru) D. Sîrbu
Instanța de apel: (Curtea de Apel Chișinău) M. Anton, O. Cojocaru, I. Secieru

Î N C H E I E R E

06 aprilie 2022

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Nicul Lina, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea pe Acțiuni "Termoelectrica" în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ com. Bubuieci împotriva Linei Nicul cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și compensarea cheltuielilor de judecată,

la cererea reconvențională depusă de Nicul Lina împotriva Societății pe Acțiuni "Termoelectrica" și Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ com. Bubuieci cu privire la obligarea de a nu mai calcula și emite facturi de plată pentru energia termică centralizată și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2021,

c o n s t a t ă :

La 03 iunie 2019, SA "Termoelectrica" a depus în interesele ÎMGFL com. Bubuieci cerere de chemare în judecată împotriva Linei Nicul cu privire la încasarea datoriei pentru serviciile locativ-comunale și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, SA "Termoelectrica" a menționat că pârâta Nicul Lina este proprietara apartamentului XXXXX.

Potrivit informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ-comunale, până în luna aprilie 2019, pârâta a acumulat o datorie la consumul energiei termice în sumă de 11 577,25 de lei.

SA "Termoelectrica" a solicitat încasarea de la Nicul Lina a sumei de 11 577,25 de lei cu titlu de datorie la consumul de energie termică și încasarea sumei de 347,31 de lei cu titlu de cheltuieli de judecată.

La 15 iulie 2019, Nicul Lina a depus cerere reconvențională împotriva SA "Termoelectrica" și ÎMGFL com. Bubuieci cu privire la obligarea de a nu mai calcula și emite facturi de plată pentru energia termică centralizată și compensarea cheltuielilor de judecată (f.d. 7575-80 Vol. I).

În motivarea cererii reconvenționale, Nicul Lina a invocat că în temeiul contractului de vânzare-cumpărare din 21 iulie 2005, Iosiliani Larisa (fiica) a devenit proprietara XXXXX.

De asemenea, a menționat că la data respectivă, în apartament lipsea sistemul de încălzire centralizat, fiind instalată încălzirea autonomă, fapt confirmat prin procesul-verbal de punere în funcțiune a instalației din 23 decembrie 2005.

La fel, a specificat că apartamentul în cauză este lipsit de țevile de încălzire centralizată precum și de coloana de încălzire tranzitorie, fapt confirmat prin certificatul eliberat de SA "Termoelectrica" și ÎMGFL com. Bubuieci la 08 iulie 2019.

Totodată, Nicul Lina a specificat că după decesul fiicei, în calitate de succesor testamentar a devenit unicul proprietar al apartamentului.

Însă, deși apartamentul nu beneficiază de energia termică centralizată, pârâții continuă să calculeze și să expedieze în adresa sa facturi pentru achitarea energiei termice centralizate, deși a expediat nenumărate cereri referitor la dezacordul cu înaintarea spre plată a facturii pentru energia termică centralizată, care au rămas neglijate.

Nicul Lina a solicitat, inclusiv prin cererea de concretizare (f.d. 102-103 Vol. I) obligarea SA "Termoelectrica" și ÎMGFL com. Bubuieci de a nu calcula și emite facturi de plată pentru energia termică centralizată pentru XXXXX și încasarea cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2021, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de SA "Termoelectrica" a depus în interesele ÎMGFL com. Bubuieci.

S-a încasat de la Nicul Lina în beneficiul ÎMGFL com. Bubuieci suma de 11 577,25 de lei cu titlu de datorie pentru energia termică acumulată până în luna aprilie 2019.

S-a încasat de la Nicul Lina în beneficiul SA "Termoelectrica" suma de 347,31 de lei cu titlu de taxă de stat.

S-a respins acțiunea reconvențională depusă de Nicul Lina.

Pentru a se pronunța astfel, prima instanță cu referire la circumstanțele cauzei a reținut că blocul locativ amplasat pe XXXXX este conectat la rețeaua centralizată de energie termică, fapt confirmat prin declarațiile participanților la proces.

La fel, instanța de fond a stabilit că XXXXX, aparține cu drept de proprietate XXXXX și este debransat de la sistemul de energie termică centralizat, fiind dotat cu cazan de încălzire autonomă, circumstanță confirmată prin procesul-verbal de punere în funcțiune nr. 5189 din 29 decembrie 2005, certificatul nr. 67 din 8 iulie 2019, condițiile tehnice pentru aprovizionare cu gaze naturale nr. 2355b /1 din 24 august 2005, proiectul de lucru – alimentarea cu gaze naturale a cazanului.

La 11 octombrie 2012, Nicul Lina a depus la ÎMGFL comuna Bubuieci cerere, prin care a solicitat încetarea calculării și înaintării spre plată a sumelor pentru energie termică, invocând că apartamentul a fost debransat de la sistemul de

la sistemul de energie termică centralizat, fiind dotat cu cazan de încălzire autonomă, este amplasat la etajul 4 (ultimul etaj), iar de la sistemul centralizat a rămas doar o țeavă cu mărimea de 0,5 m.

Cererea respectivă nu a fost soluționată, astfel la 12 decembrie 2013, 18 februarie 2015, 23 iunie 2015 și 03 martie 2016, Nicul Lina a înaintat cereri similare către SA „Termoelectrica”, administrația ÎMGFL comuna Bubuieci, Direcția generală locativ-comunală a Consiliului mun. Chișinău, însă, aceste cereri la fel nu au fost soluționate.

Din lista calculului și achitării pe energia termică pe perioada 01 octombrie 2009 - 01 mai 2019 a XXXXX rezultă, că în perioada respectivă, proprietarul apartamentului nu a achitat costul energiei termice, înregistrând o datorie în mărime de 11 577,25 lei.

În acest sens, Nicul Lina a înaintat acțiune împotriva gestionarului fondului locativ, prin care a solicitat obligarea ÎMGFL comuna Bubuieci de a nu mai calcula și emite în adresa XXXXX, proprietarul căreia este Nicul Lina, facturi de plată pentru energie termică centralizată, precum și compensarea cheltuielilor de judecată.

La caz, instanța de fond a invocat prevederile pct. 8¹ din Anexa nr. 7 „Condițiile deconectării/reconectării individuale de la/la sistemul de încălzire” a Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și necomunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, care prevede că în cazul deconectării integrale deja efectuate a apartamentului (încăperii locuibile în cămine) de la sistemul centralizat de încălzire, cu instalarea altei surse de încălzire pentru întreținerea temperaturii constante în încăperea la un nivel de cel puțin + 18 °C, consumatorul va achita plata pentru încălzire în mărime de: 10 %, începând cu 1 octombrie 2011; 15 %, începând cu 1 octombrie 2012; 20 %, începând cu 1 octombrie 2013; 10 %, începând cu 1 iunie 2016, din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului (încăperii locuibile în cămine). Sensul dispozițiilor normative indicate mai sus este că, fiecare proprietar de apartament debransat de la sistemul de încălzire centralizat, are obligația de a achita costul energiei termice pentru pierderile normative de energie termică în încăperile tehnice care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece a anului, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea decontării coloanelor tranzitorii, în următoarele proporții: 10 %, începând cu 1 octombrie 2011; 15 %, începând cu 1 octombrie 2012; 20 %, începând cu 1 octombrie 2013; 10 %, începând cu 1 iunie 2016, din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului.

La fel, prima instanță a reținut că din interpretarea dispozițiilor normative indicate supra derivă că, proprietarii apartamentelor debransate de la sistemul centralizat de energie termică, vor fi ținuți să achite un anumit procentaj din costul energiei termice calculate pentru un metru pătrat al apartamentului, doar în cazul întrunirii cumulative a celor trei condiții stabilite de Guvern, și anume: (i) existența pierderilor normative de energie termică în încăperile tehnice (etaje tehnice și

subsoluri) care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece; (ii) necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și (iii) imposibilitatea deconectării coloanelor de încălzire tranzitorii.

La speță, instanța a concluzionat că din înscrisurile cauzei și anume, din certificatul nr. 67 eliberat la 8 iulie 2019, blocul de locuit din XXXXX, dispune de etaj tehnic, situație ce atestă, că prima condiție impusă de legiuitor este întrunită.

La fel, se atestă, că prin acțiunea reconvențională depusă, Nicul Lina a invocat precum că, blocul locativ nu dispune de etaj tehnic, menționând inclusiv că reclamanta nu a prezentat un calcul al pierderilor normative suportate în încăperile tehnice, însă, aceste argumente ale părâtei-reclamante sunt apreciate de instanță ca nefondate.

Or, existența etajului tehnic, se confirmă printr-un certificat eliberat de gestionarul fondului locativ, iar existența încăperilor tehnice cauzează pierderi normative de energie termică, având în vedere că, sunt menținute în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece a anului.

Prin urmare, instanța a considerat ca fiind neîntemeiate argumentele Linei Nicul, care a invocat că nu este întrunită prima condiție impusă de legiuitor.

Instanța a considerat că în speță este întrunită și ce-a de a doua condiție stabilită de legiuitor, așa cum, este necesară încălzirea subsolului blocului de locuit, în care sunt amplasate rețelele ingineresti ce asigură distribuția apei potabile și evacuarea apelor menajere.

La fel, instanța a reținut că, în speță este întrunită și ce-a de a treia condiție stabilită de legiuitor, or, însuși Nicul Lina prin cererea din 11 octombrie 2012, a recunoscut că în apartamentul său trece o țevă cu dimensiunea de 0,5 metri lungime, care asigură circuitul energiei termice în apartamentul vecin.

Deci, instanța a concluzionat că afirmațiile Linei Nicul precum că, la caz nu sunt întrinite cumulativ cele trei condiții stabilite de legiuitor, urmează a fi apreciate critic, or, la materialele cauzei au fost administrate înscrisuri care confirmă cu certitudine, că blocul de locuit în care este amplasat apartamentul în litigiu dispune de etaj tehnic, există o coloană de încălzire care asigură circuitul energiei termice și încălzirea apartamentului vecin.

Astfel, prima instanță a concluzionat că apartamentul deținut în proprietate de Nicul Lina, a fost deconectat de la sistemul centralizat de încălzire (circumstanță confirmată atât de reclamantă cât și de părât, în acest sens la dosarul cauzei fiind administrate și înscrisuri probatorii), motive din care, SA „Termoelectrica” acționând în interesele ÎMGFL com. Bubuieci întemeiat a pretins încasarea din contul Linei Nicul a plății costului energiei termice pentru pierderile normative de energie termică în încăperile tehnice care mențin în stare funcțională sistemele ingineresti de alimentare cu apă și de canalizare în perioada rece a anului, necesitatea încălzirii locurilor de uz comun și imposibilitatea deconectării coloanelor tranzitorii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2021, s-a respins apelul declarat de avocatul Macovei Gheorghe în interesele Linei Nicul și s-a menținut hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 10 martie 2021.

La 18 februarie 2022, Nicul Lina, reprezentată de avocatul Macovei

Gheorghe, a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea hotărârilor judecătorești cu emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie respinsă cererea de chemare în judecată depusă de SA "Termoelectrica" în interesele ÎMGFL com. Bubuieci cu admiterea acțiunii reconvenționale.

Recurenta Nicul Lina, în motivarea recursului a invocat că la examinarea cauzei, instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată, precum și faptul că a interpretat în mod eronat legea.

La caz, a menționat că instanțele judecătorești urmau să aplice prevederile pct. 8¹ din Anexa 7 al Regulamentului cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiilor deconectării acestora de la/reconectării la sistemele de încălzire și alimentare cu apă.

Or, ținând cont de faptul că apartamentul său este debransat de la încălzirea termică centralizată, incidente soluționării litigiului sunt prevederile pct. 8 și 8¹ din Anexa nr. 7 care reglementează condițiile deconectării/reconectării individuale de la sistemul de încălzire.

Deci, recurenta a specificat că nici una din condițiile prevăzute de pct. 8 și 8¹ din Anexa nr. 7 nu și-au găsit aplicabilitate la speță și nu a fost demonstrată de intimat, astfel fiind emise hotărâri neîntemeiate de către instanțele de judecată inferioare.

Prin urmare, recurenta a reiterat că în circumstanțele expuse, lipsește temeiul înaintării obligației de plată pentru energia termică centralizată.

La 02 martie 2022, instanța de recurs a expediat în adresa intimaților copia recursului, fiind recepționat de către SA "Termoelectrica" și ÎMGFL com. Bubuieci la 07 martie 2022 și 09 martie respectiv, conform avizelor de recepție (f.d 40-41 Vol. II).

La 22 martie 2022, SA "Termoelectrica" a depus referință la cererea de recurs declarată de Nicul Lina, prin care a solicitat să fie considerat ca inadmisibil.

La 06 aprilie 2022, Nicul Lina, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe, a depus suplimentul la recurs.

În motivarea suplimentului la recurs, a invocat Hotărârea Curții Constituționale nr. 4 din 03 martie 2022, prin care a fost declarat neconstituțional pct. 8¹ din Anexa nr. 7 la Regulamentul cu privire la modul de prestare și achitare a serviciilor locative, comunale și ne comunale pentru fondul locativ, contorizarea apartamentelor și condițiile deconectării acestora de/la sistemele de încălzire și alimentare cu apă, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002.

Completul Colegiului Civil, Comercial și de contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că nu poate fi reținut argumentul recurentei invocat în suplimentul la recurs.

La caz, completul menționează că efectele Hotărârii Constituționale nr. 4 din 03 martie 2022, se aplică începând cu data de 01 mai 2022, cu excepția sesizării depuse de apelanții în dosarul nr. 2a-3566/20, pendinte la Curtea de Apel Chișinău, în care hotărârea se aplică de la data adoptării.

Cu referire la termenul de declarare a recursului, instanța de recurs menționează că, Curtea de Apel Chișinău a emis dispozitivul deciziei la 18 noiembrie 2021, însă date referitor la recepționarea de către părți a deciziei motivate, la materialele cauzei lipsesc.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Recursul a fost declarat la 18 februarie 2022, respectiv se consideră depus în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Examinînd temeiurile recursului completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Instanța de recurs reține, că examinarea admisibilității recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute în art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, relatarea situației nu constituie un temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod

flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens Curtea Europeană a Drepturilor Omului în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (Golder împotriva Regatului Unit, p.38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), p. 230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, p. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, p. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Nicul Lina, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se declară inadmisibil recursul înaintat de Nicul Lina, reprezentată de avocatul Macovei Gheorghe.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Mariana Pitic

Victor Burduh